

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119011454
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7119011454.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovéj v trestnej veci proti obžalovanému K. T. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T/111/2019 zo dňa 11. 11. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 13. januára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného K. T. a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 0T/111/2019 zo dňa 11. 11. 2019 uznal obžalovaného K. T. vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Košiciach po lesnej ceste v smere na Vyhlídkovú vežu Hradová dňa 30.09.2019 v čase okolo 19:15 h viedol osobné motorové vozidlo značky Peugeot 307 SW, evidenčné číslo KE 984 IO, pričom po zastavení a vystúpení z vozidla nezabezpečil vozidlo proti pohybu, ktoré sa následne zosunulo a narazilo ľavou zadnou časťou do stromu, kde následne po príchode hliadky PZ bol vyzvaný na podrobenie sa dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu, pričom dychovou skúškou elektronickým prístrojom AlcoQuant 6020 plus, výrobné číslo A409686 mu bola v čase o 20:13 h nameraná hladina 1,05 mg/l alkoholu v dychu a pri opakovanej dychovej skúške v čase o 20:35 h mu bola nameraná hladina 0,91 mg/l alkoholu v dychu a uvedený čin spáchal, hoci trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 0T/110/2018 zo dňa 08.12.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.12.2018, bol uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, začo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov na skúšobnú dobu vo výmere dvanásť mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere dvadsaťšesť mesiacov.

Súd mu za to uložil podľa § 289 ods. 3 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ a § 41 ods. 1 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 3 Tr. zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na šesť rokov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný a prokurátor.

Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že považuje uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov nepodmienečne za neprimerane prísny a navrhol, aby odvolací súd tento trest zrušil a uložil mu kratší trest odňatia slobody, resp. aby mu bol uložený alternatívny trest povinnej práce.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol, že samotná blokácia na motorovom vozidle má len evidenčný charakter a z formálno-právneho hľadiska nie je preukázkou uloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. por. V danom prípade sa nejaví uloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. ako neprimerane prísne, nakoľko uloženie tohto trestu je potrebné tak z hľadiska individuálnej, ako aj z hľadiska generálnej prevencie. Napriek predchádzajúcemu uloženému trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, toto opätovne viedol pod vplyvom alkoholu a dokonca počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a teda jedine trest prepadnutia veci a to jeho osobného automobilu ho prinúti nedopúšťať sa opakovane rovnakej trestnej činnosti. Má zato, že záujem spoločnosti na ochrane života, zdravia a majetku ľudí legitимуje prokurátorom navrhovaný trest a nie je v rozpore s ustanovením § 34 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. Navyiac hodnota vozidla, ktorá je podľa vyjadrenia samotného obžalovaného vo výške 1000 €, nie je neprimerane vysoká vo vzťahu k hroziacim následkom.

Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám vo veci a uložil obžalovanému aj trest prepadnutia veci a to osobného motorového vozidla zn. Peugeot 307 SW, EČ : KE 984IO.

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora vyjadril prostredníctvom svojej obhajkyne v tom smere, že trest prepadnutia veci popri už uložených trestoch považuje za neprimerane prísny, navyiac hodnota vozidla nie je objektivizovaná. Pokiaľ mala prokuratúra záujem o takýto druh trestu, mala zamerať dokazovanie v prípravnom konaní aj takýmto smerom. Tvrdenie prokurátorky o tom, že exekučné konanie v neprospech obžalovaného neprebíha možno považovať iba za domnienku, keďže v spise nie je žiaden dôkaz, ktorý by to preukazoval. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora zamietol.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného a prokurátora nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že súd prvého stupňa v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Tak na základe vykonaného dokazovania v prípravnom konaní, ako aj na základe vyhlásenia obžalovaného o vine nemal krajský súd žiadne pochybnosti o právnej kvalifikácii jeho konania v predmetnej trestnej veci ako prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Vo vzťahu k osobe obžalovaného okresný súd správne zistil, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, z toho v prvých dvoch prípadoch sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. OT/110/2018 zo dňa 8. 12. 2018 a to pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, t.j. do 9. 12. 2019 a zároveň zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 26 mesiacov.

Po ustálení priťažujúcich a poľahčujúcich okolností okresný súd správne podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. za aplikácie § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne, teda na dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa opätovne dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia rovnakého trestného činu, nemal ani krajský súd žiadnu pochybnosť o nevyhnutnosti uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. Z konania obžalovaného a teda z jeho recidívy v skúšobnej dobe je zrejmé, že predchádzajúci trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu celkom zjavne nevedol k náprave obžalovaného. Neobstojí v tomto smere odôvodnenie jeho odvolania spočívajúce v tvrdení, že nepodmienečný trest odňatia slobody je neprimerane prísny. Zjavná

špeciálna recidíva obžalovaného spolu s charakterom jeho trestnej činnosti vylučuje, podľa názoru krajského súdu, aj možnosť uložiť obžalovanému namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody alternatívny trest povinnej práce. Zároveň v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. okresný súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel a to v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, keďže ako to už z vyššie uvedeného vyplýva, už bol za rovnaký trestný čin, konkrétne za ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák. odsúdený.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania prokurátora krajský súd považuje za potrebné uviesť, že uloženie trestu prepadnutia veci, konkrétne motorového vozidla v súvislosti s trestným činom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky je bezpochyby vhodnou sankciou, zvlášť v prípade recidívy takejto trestnej činnosti, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. V danom konkrétnom prípade je však krajský súd nútený konštatovať, že dokazovanie vo vzťahu k tomuto druhu trestu nebolo orgánmi prípravného konania vykonané a zo zápisnice o hlavnom pojednávaní ani nevyplýva, aby prokurátor navrhol takéto dokazovanie doplniť v rámci konania pred súdom. Jediným podkladom vyplývajúcim zo spisového materiálu je vyjadrenie obžalovaného k hodnote auta, ktoré však ani podľa názoru krajského súdu nie je postačujúce pre posúdenie zákonných podmienok pre uloženie trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. Rovnako tak vo vzťahu k exekútorskej blokácii predmetného vozidla, ktorá vyplýva z evidenčnej karty vodiča nebolo vykonané žiadne dokazovanie v tom smere, v akom štádiu je exekučné konanie vo vzťahu k obžalovanému. Podľa evidenčnej karty je blokácia na vozidle od 8. 11. 2018 a teda nie od roku 2014, ako je to uvedené v odôvodnení odvolania prokurátora, i keď je zrejmé, že ide o spisový materiál z roku 2014 vyplývajúci zo spisovej značky exekútorského úradu EX 6493/2014. Podľa týchto dostupných informácií teda nezodpovedá skutočnosti argumentácia prokurátora, že na tento majetok exekútor nesiahol 5 rokov a teda bez ďalšieho zisťovania tvrdenie, že žiadne exekučné konanie reálne neprebíha, možno vyhodnotiť iba ako domnienku.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.